

ת"פ 42703/06/16 - מדינת ישראל נגד אשר גבאי, ציון מסס, שמואל אשכנזי, יוחנן פורצנל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 42703-06-16 מדינת ישראל נ' גבאי ואח'
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

בענין: מדינת ישראל
נגד
הנאשמים: 1. אשר גבאי
2. ציון מסס
3. שמואל אשכנזי
4. יוחנן פורצנל

גזר דין לנאשמים 1 עד 3

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשמים תוקן, והנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן:

בין השנים 2009-2013 שירת פקד מקס אדרי (להלן: "השוטר") כקצין אבטחה ורישוי עסקים במשטרת ישראל, מרחב אילת. במסגרת תפקידו טיפל השוטר, בין היתר, בפניות בעלי עסקים לקבלת אישור משטרה להפעלת בתי העסק שלהם, כחלק מן ההליכים להנפקת רישיון מטעם עיריית אילת ובהתאם לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. בנוסף טיפל השוטר במתן אישור משטרה בהקשר לקבלת רישיון לקיום אירועים במקום לא קבוע תחת כיפת השמיים (להלן: "האישור המשטרה"). לצורך קבלת האישור המשטרה נדרש בעל העסק לעמוד בשורה של דרישות ותנאים שקבעה משטרת ישראל.

במהלך שירותו, בתפקידיו השונים, ובמספר רב של הזדמנויות, ביקש השוטר ואף נטל שוחד מן הנאשמים שהינם בעלי עסקים שבאו עמו במגע במסגרת תפקידו, וזאת בתמורה לפעולות שביצע עבורם במסגרת תפקידו כקצין משטרה.

אישום ראשון - לנאשם 1 בלבד

במסגרת עבודתו במשטרה, הכיר השוטר את הנאשם 1 - בעל מספר בתי עסק בעיר אילת - אשר נדרש מעת לעת לאישור המשטרה מטעם השוטר לשם ניהול עסקיו. במסגרת הקשר ביניהם, במהלך שנת 2012, השוטר ביקש להיפגש עם הנאשם 1 בביתו של הנאשם 1, שם ציין השוטר בפני הנאשם 1 שהוא

זקוק להלוואה בסך של 35,000 ₪ בשל קשייו הכלכליים, וציין כי הוא ישיב לנאשם 1 את הכסף במהלך השנה הקרובה. השוטר ביקש מהנאשם 1 לא לשתף אחרים בעניין, אף לא את שותפו לעסקים. זמן קצר לאחר מכן נפגשו השוטר והנאשם 1 בבית מלון בעיר והנאשם 1 מסר לשוטר מעטפה ובה כסף מזומן בסך 35,000 ₪.

במהלך חודש פברואר 2013 סיים השוטר את תפקידו כקצין רישוי עסקים ומונה לתפקיד מפקדת משטרת התיירות בעיר, אך המשיך להנחות את מחליפו בתפקיד (להלן: "קצין הרישוי").

הנאשם 1 נהג לפנות אל השוטר בבקשות לסיוע בעניינים שונים כמפורט להלן-

א. במהלך חודש מרץ 2013, במספר הזדמנויות, התלונן הנאשם 1 בפני השוטר על ריבוי ביקורות אכיפה משטרתיות שבוצעו בבתי העסק שלו ושבעקבות ממצאיהן אף נרשמו לחובתו דוחות. במהלך שיחה ביניהם הבטיח השוטר כי הוא ישוחח עם קצין הרישוי ויעשה כל מה שהוא יכול כדי לסייע לנאשם 1.

ב. הנאשם 1 פנה אל השוטר כמה וכמה פעמים בבקשה שיברר עבורו האם אדם מסוים דרוש לחקירה על ידי משטרת ישראל, והשוטר השיב לו כי יערוך בדיקה בעניין ואף ערך בדיקה אודות אותו האדם במאגרי המידע המשטרתיים.

ג. במספר הזדמנויות השוטר פעל לסייע לנאשם 1 בבירור מידע וטיפול בתלונות שהוגשו נגדו. כך בירר עבורו מי התלונן נגדו במשטרה בגין אירועים של הקמת רעש; שלח ישירות קצין תורן לבדוק את אחת התלונות תחת פתיחת פנייה למוקד לצורך פתיחת אירוע ביומן התחנה-כמתחייב; וסיפק לו מידע נוסף ביחס לתלונות שהוגשו נגדו. באחת ההזדמנויות, כאשר הנאשם 1 קיבל מהשוטר את פרטי המתלונן, הוא אמר לשוטר כי יש "לטפל" במודיע, והשוטר השיב לו "נטפל בו בסדר עזוב לא בטלפון".

אישום שני- לנאשם 2 ו-3 בלבד

במסגרת עבודתו במשטרה, הכיר השוטר את הנאשמים 2 ו-3, אשר מחזיקים, יחד עם אחרים, במספר בתי עסק בעיר אילת ונדרשים מעת לעת לאישור המשטרה מטעם השוטר לשם ניהול עסקיהם ונתונים לביקורת מטעמו. בין הנאשם 2 לשוטר התפתחו גם יחסים חבריים. הנאשם 2 נהג לשתף את השוטר בעניינים הקשורים לעסקיו ולקשיים שחוזה מול הרשויות, והשוטר היה משתף את הנאשם 2 בענייניו האישיים לרבות במצוקותיו הכלכליות. במסגרת הקשר ביניהם, במהלך שנת 2011 או בסמוך לכך, נעתר הנאשם 2 לבקשת השוטר ומסר לו כ- 5000 ₪.

במהלך שנת 2012, התקשר השוטר לנאשם 3 וביקש להיפגש עמו. במהלך הפגישה סיפר השוטר לנאשם 3 על קשייו הכלכליים ולשאלת הנאשם 3 כיצד יוכל לסייע, השיב השוטר כי הוא זקוק לסיוע כספי. זמן קצר לאחר מכן נפגש הנאשם 3 עם השוטר ומסר לו סך של 5,000 ₪. השניים סיכמו כי השוטר ישיב לנאשם 3 את הכסף

כשירווח לו כלכלית וכי הנאשם 3 ינסה לסייע לשוטר בסכום כסף נוסף בעתיד.

במהלך שנת 2012, התקשר השוטר לנאשם 2 וביקש להיפגש עמו. במהלך הפגישה סיפר השוטר לנאשם 2 כי הוא מצוי בקשיים כלכליים וכי הוא זקוק לסיוע כספי ממנו. זמן קצר לאחר מכן נפגש הנאשם 2 עם השוטר במועדון של הנאשם 2, שם הנאשם 2 תחב לכיסו של השוטר חבילת מזומנים בסך של 3,000 ₪.

במהלך שנת 2013 פנה השוטר לנאשם 2 וביקש להיפגש אתו. בפגישה, ביקש השוטר מהנאשם 2 סיוע כספי, והנאשם 2 השיב לו כי הוא עצמו מצוי בקשיים כלכליים וכי עליו לבדוק אם בכוחו לסייע לו. בסופו של יום הנאשם 2 לא נעתר לבקשה זו של השוטר.

בהמשך לאמור לעיל, סייע השוטר לנאשם 2 בעניינים שונים הקשורים לעבודתו וקשריו כקצין משטרה, כמפורט להלן-

א. בשיחה בין הנאשם 2 לשוטר, ביקש הנאשם 2 מהשוטר לבוא לאחד מבתי העסק שלו, ולאחר שהשוטר סירב, אמר לו הנאשם "כשוטר בשכר סמוי". בהמשך, בודעו כי תפוסת הקהל בבית העסק שלו צפויה לחרוג מהמותר, ביקש הנאשם 2 מהשוטר כי יורה לקצין המשטרה שנמצא במשמרת באותה העת כי ככל שנוצרת "בעיה" באחד מבתי העסק שלו יצור עמו קשר לפני שינקטו פעולות, והשוטר הבטיח כי יעביר את מספר הטלפון של הנאשם 2 לקצין המשמרת. הנאשם 2 הבהיר לשוטר כי הוא אינו מעוניין שהמשטרה תערוך בדיקות וביקורות בבתי העסק שלו והשוטר הרגיעו בכך שאמר לו שאין מי שיערוך ביקורות כי כולם נסעו למשחק כדורגל.

ב. בהזדמנות מסוימת שוחחו הנאשם 2 והשוטר על קטטה שהתרחשה באחד ממועדוני הלילה (להלן: "המועדון") בו שותף הנאשם 2, ואשר בעקבותיה חשש הנאשם 2 כי המשטרה תורה על סגירת המועדון. בהמשך לכך, ועל אף שהשוטר סיים את תפקידו כקצין רישוי עסקים, הבטיח כי יערוך בדיקה וישוחח עם הגורמים הרלוונטיים במשטרה ואמר לנאשם 2 "הוא לא יסגור, אני בודק את זה... תקבל עדכון". והבטיח לנאשם 2 שיעדכנו אודות הנאמר בנושא בישיבת הבוקר של התחנה.

ג. בהזדמנות מסוימת התקשר הנאשם 2 אל השוטר בודעו כי הוא משמש כקצין משמרת באותה העת, וביקש ממנו לשלוח אליו ניידת משטרתית לטיפול באדם ש"משגע אותנו".

ד. בהזדמנות מסוימת, במסגרת שיחת טלפון ביניהם, עדכן השוטר את הנאשם 2 כי אחד מבעלי עסק מתחרה שלו זומן אל סגן מפקד מרחב אילת בעקבות דיווחים על כשלים וליקויים בניהול בית העסק שלו, ומסר לו פרטים אודות סידורי האבטחה שבבית העסק המתחרה.

אישום שלישי- לנאשם 3 בלבד

ביום 24.07.13 בעיצומה של החקירה המתנהלת נגדם (להלן: "החקירה"), הובלו הנאשמים 2-3 באמצעות רכב משטרה מבית המעצר אל משרדי המחלקה לחקירות שוטרים בירושלים. במהלך הנסיעה ביקש הנאשם 3 מהנאשם 2 לשבת לידו, והם החלו לשוחח ביניהם אודות החקירה. במהלך שיחתם ציין הנאשם 3 בפני הנאשם 2 כי בגללו הוא שוהה במעצר והפציר בו לשנות מגרסתו לפיה הוא סיפר לו כי מסר לשוטר כספים, וביקש כי תחת זו ימסור לחוקרים כי הנאשם 3 רק אמר כי יש בכוונתו למסור כספים לשוטר.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הם הורשעו בעבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין תשל"ז-1977, והנאשם 3 הורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי התביעה תעתור להטיל על כל אחד מהנאשמים 1 ו-2 ששה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וההגנה תטען לעונש המאסר כהבנתה. אשר לנאשם 3, הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל עליו ארבעה חודשי מאסר בפועל, שניתן יהא לשאתם בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן. ציין, כי אמנם השוטר היה זה שפנה לנאשמים וביקש מהם כסף, אך הנאשמים שיתפו פעולה, מסרו לידיו את סכומי הכסף שביקש ולאחר מכן ביקשו ממנו לעשות פעולות שונות, במסגרת תפקידיו, לצרכיהם העסקיים והפרטיים. טען לחומרת העבירות והוסיף כי מערכת היחסים בין הנאשמים לשוטר מאפיינת משטרים ומשטרות ממדינות עולם שלישי, ויש בה כדי להשחית ולפגוע בחברה ובמנהל ציבורי תקין. הוסיף, כי מידת אשמתם של הנאשמים גבוהה, אך המאשימה בעמדתה העונשית התחשבה בכך שהעברין העיקרי בפרשה הוא השוטר. טען לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ולמידת הפגיעה בהם; לנזק שנגרם מביצוע העבירות; ולצורך בהרתעת הנאשמים והציבור מביצוע עבירות דומות.

ציין, כי עבירות השוחד הן עבירות שדין מאסר וכי המחוקק החמיר את העונש הקבוע לצד עבירת מתן השוחד ל-7 שנות מאסר. הפנה לפסיקה.

אשר לנסיבות האישיות של הנאשמים, ציין, כי הנאשם 1 נעדר עבר פלילי, הוא הודה בהזדמנות הראשונה ולקח

אחריות על מעשיו. לנאשם 2 מספר הרשעות, בגין הושתו עליו מאסרים מותנים, הוא הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. ולנאשם 3, שתי הרשעות קודמות, אחת מהן בעבירת שוחד משנת 2007.

ציין, כי המאשימה הביאה במסגרת שיקוליה גם את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים ואת הזמן שחלף מביצוע העבירות וטען כי העונש המוצע על ידי המאשימה מצוי ברף הנמוך יחסית במדרג העונשים המושתים על עבירות שוחד.

אשר לנאשם 3, ציין, כי חלקו בפרשה קטן יותר מחלקם של הנאשמים 1 ו- 2. כך מיוחס לו תשלום חד פעמי בסך 5,000 ₪ ולא נטען כי קיבל תמורה כלשהי מהשטר. עוד הוסיף כי ממסמכים שהציג הנאשם 3 עולה כי הוא מצוי בחובות של למעלה מ- 3 מיליון ₪.

בהתחשב באמור, עתר לקבל את עמדתה העונשית של המאשימה, ולהטיל על הנאשמים 1 ו- 2 שישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, ועל הנאשם 3, ארבעה חודשי מאסר בעבודת שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

2. ב"כ הנאשם 1 טען כי הנאשם חש צער ובושה על מעשיו. זו הפעם הראשונה שהוא עומד לדין פלילי ונחקר על ידי רשויות החוק. טען, כי השטר הוא זה שפנה לנאשם וביקש ממנו הלוואה, ולא סוכם ביניהם על תמורה כלשהי אלא השטר אמר לנאשם ששייב לו את הכסף במהלך השנה. אשר למידע שקיבל הנאשם מהשטר לגבי אלה שהתלוננו נגדו על הקמת רעש, טען, כי הנאשם לא עשה שימוש במידע ולא פנה לאותם המתלוננים. אשר למידע שביקש הנאשם אודות מכר שלו, נטען כי השטר אכן ביצע את הבדיקה אך לא נטען כי הוא העביר את המידע שאסף לנאשם. טען כי בנסיבות המיוחדות בעניינו, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי. ציין כי הנאשם בן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים. רב סרן במילואים. נעדר עבר פלילי. הוא תורם רבות לגופים ולאנשים פרטיים. ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והדגיש כי העבירות בוצעו בשנת 2013. עוד ציין, כי הנאשם מסר לשטר תשלום חד פעמי, והוסיף כי הוא צפוי להעיד במשפטו של השטר. עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס. וציין כי הנאשם מוכן לבצע של"צ.

3. הנאשם 1 הביע חרטה על מעשיו.

4. ב"כ הנאשם 2 טען, כי נסיבות ביצוע העבירה הן ברף הנמוך. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לשטר נוצרו יחסי חברות ובמסגרת זו שיתף השטר את הנאשם בקשייו הכלכליים וביקש ממנו הלוואה. טען, כי הנאשם לא תכנן לבצע עבירה של מתן שוחד, ומסירת הכסף לשטר נעשתה על רקע החברות ביניהם. בהקשר זה הדגיש כי הסיוע שקיבל הנאשם מהשטר התבצע למעלה משנה

לאחר מסירת הכסף. עוד הוסיף, כי הסיוע שקיבל הנאשם מהשוטר הוא מינורי. טען כי הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה. שיתף פעולה עם רשויות האכיפה, הפליל אחרים והשתתף בעימותים. ציין כי הנאשם בן 52. אב לשני ילדים קטנים בני 4.5 ו-1.5. אמו חולה והוא תומך בה. הוא שירת שירות צבאי משמעותי כמפקד טנק. עברו הפלילי אינו מכביד והעבירות בהן הורשע אינן קשורות לעבירה בה הורשע בתיק זה. ציין כי הנאשם שהה במעצר ארבעה ימים, והמעצר נחוזה אצלו כטראומתי ונוראי. ציין כי בעניינו של הנאשם 3 שהורשע בנוסף גם בעבירה של שיבוש הליכי משפט, והורשע בעבר בעבירה של מתן שוחד, עותרת המאשימה לעונש של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות וטען כי עניינו של הנאשם פחות חמור, ומתחם העונש ההולם בעניינו נע בין מאסר על תנאי לארבעה חודשי עבודות שירות.

עוד ציין, כי הנאשם הודה במיוחס לו כבר בשנת 2013, אך כתב האישום הוגש רק בשנת 2016, וכיום במועד גזירת הדין אנו נמצאים ארבע שנים לאחר סיום החקירה בפרשה.

הפנה לפסיקה. עתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

5. הנאשם 2 הביע צער על המעשים והתנצל עליהם.

6. ב"כ הנאשם 3 טען כי ההמלצה העונשית של הצדדים בעניינו של הנאשם הינה בהתאם להמלצת השופטת המגשרת בתיק. ציין כי מדובר בעבירה משנת 2012, במסגרתה הנאשם מסר לשוטר סכום חד פעמי בסך 5,000 ₪, במסגרת הלוואה שביקש ממנו השוטר, וכי לא ניתנה לו שום תמורה. עתר לקבל את המלצת הצדדים ולהטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 5,000 ₪ שיחולק ל- 20 תשלומים.

7. הנאשם 3 טען כי לא היה קשר עסקי בינו ובין השוטר, וכי הוא מסר כסף לשוטר בשל קושי כלכלי שהיה מצוי בו. הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

1. שוחד, משחית ומקלקל, פורע את הסדרים ומזהם את אווירת החברה, פגיעתו רחבה, עמוקה וקשה, והוא פסול ומעורר מיאוס.

2. הנאשמים הם בעלי עסקים באילת ועובד הציבור שקיבל מהם שוחד הוא קצין משטרה ששימש כקצין אבטחה ורישוי עסקים במרחב אילת של משטרת ישראל.

3. שמירת החוק, נאמנות לערכי המדינה בביצוע התפקיד, ופעולה ללא משוא פנים, הן אבני יסוד בהתנהלות משטרת ישראל ושוטריה. שוחד לאיש משטרה מקעקע אותן.

4. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשמים הם בין היתר, פעילותה התקינה של משטרת ישראל, אכיפה שוויונית של החוק, ושמירת אמון הציבור במשטרת ישראל ובמערכת השלטונית בכלל.

"עבירות השוחד משובצות כיום בתוך פרק ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), שכותרתו 'פגיעות בסדרי השלטון והמשפט'... ואכן, מיקום 'גיאוגרפי' זה של עבירת השוחד בתוך חוק העונשין איננו מקרי. הוא מצביע על הערכים המרכזיים שעליהם מבקשות עבירות השוחד להגן: טוהר המידות של עובדי הציבור; פעילותו התקינה של המנהל הציבורי; ואמון הציבור. פגיעה בערכים אלו - כמוה כפגיעה בסדרי השלטון והמשפט. המכנה המשותף של ערכים אלו הוא עובד הציבור. הוא שחקן מרכזי ביסודות העבירה. נוכחותו שזורה לכל אורך הפרק המכיל את עבירות השוחד.

... התפשטותה של תרבות השוחד מדרדרת, ואף בצעדי ענק, את איכות השירות הציבורי ואת האמון שהציבור הרחב רוחש לעובדי הציבור. מכאן הצורך לקבוע איסור פלילי ברור על עבירות השוחד, בגלגוליהן השונים. יש להבטיח כי עובד הציבור יגשים את תפקידו כנדרש, ויפעל על פי הכללים ואמות המידה הראויות" - מדברי השופט נ' הנדל בע"פ 4456/14 **אביגדור קלנר ואח'** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.12.15).

"... ההשלכות של תופעת השחיתות במערכות השלטון, חורגות הרבה מעבר להיבט הצר של מעשה עברייני הפוגע בקרבן עבירה מוגדר. בניגוד לעבירות 'רגילות', קורבנותיה של השחיתות השלטונית הם הציבור כולו. השחיתות השלטונית מהווה איום אסטרטגי על החברה. לשחיתות השלטונית יש השלכות שליליות רחבות ועמוקות - חברתיות, פוליטיות, מוסריות, כלכליות ואחרות - להן פוטנציאל ממשי לפגיעה גם בחוסן הלאומי של המדינה. כישלון במאבק בתופעה זו עלול להביא להתפרקות חברתית ולקריסה כלכלית...

בהכללה ניתן לומר, שלא ניתן לקיים חברה מתוקנת, מתפקדת ומשגשגת - מבחינה חברתית, פוליטית וכלכלית - מקום שהשלטון נגוע בשחיתות ומקום שהציבור לא רוחש אמון למערכת השלטונית" (שם, בפסקאות 5 ו-8). - רע"פ 3292/15 **שלמה לחיאני** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.2015)

5. כבירוב העבירות כך גם בעבירות השוחד, קשת העונשים רחבה והעונש תלוי בנסיבותיו של כל מקרה, ואולם, מדיניות הענישה בעבירות השוחד מימים ימימה היא במובהק של החמרה.

"על-פי מדיניותו של בית-משפט זה משכבר הימים, העונש ההולם עברייני שוחד הוא מאסר בפועל, כעונש מרתיע. שכן 'הסכנה לדמותו של השירות הציבורי ולאפיה של החברה בישראל היא כה גדולה, עד שאין להירתע מנקיטת אמצעי ענישה קשים ומורגשים היטב כלפי כל מי שעולה על דרך השוחד - אם כנותן, אם כלוקח או מבקש, ואם כמתווך'..." (ע"פ 419/92 **מדינת ישראל** נ' **חיים כהן**) (פורסם בנבו, 04.08.93)

"הלכה רווחת ומיוסדת היא, כי עובד ציבור הלוקח שוחד תמורת פעולה הקשורה בתפקידו, אחת דינו להיענש במאסר ממשי. חריגה מן הכלל הזה מותרת רק בהתקיים נסיבות יוצאות דופן... השיקול המרכזי בענישתן של עבירות מסוג זה הוא הרתעתם של עובדי ציבור אחרים מפני ביצוע עבירות דומות, ושיקול זה אכן מחייב, כפי שכבר צוין, להעניש על ביצוען של עבירות מסוג זה בעונש מאסר שיש עמו כליאה בפועל"(ע"פ 6564/04 קרן סטויה נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו, 18.10.2004)).

"... התופעה של שחיתות גוברת בחברה הישראלית, תופעה שלא פסחה גם על מוסדות השלטון, והשלמה עמה כמוה כהשלמה עם הסתאבות ואובדן מוחלט של האמון במינהל הציבורי. כדי להתמודד עם נגע זה ולהרתיע את הרבים, לא די עוד במלל ודברי כיבושין, והגיעה העת לעשות מעשה, על ידי הצגתו של תג מחיר גבוה מזה שהיה נהוג בעבר לצדן של העבירות בתחום זה" (ע"פ 5189/08 מדינת ישראל נ' הרב שלמה בניזרי בניזרי (פורסם בנבו, 24.6.2009)).

"ייאמר בקול צלול, עבירת שוחד - המטילה רקב מצחין בשירות הציבורי ומדרדרת אותו למדרגת עולם שלישי שמדינת ישראל אסור לה ליפול אליה - צריכה להיענש במאסר מאחורי סורג ובריח" (ע"פ 3609/14 מדינת ישראל נ' עדי אלסין (פורסם בנבו, 20.10.2014)).

6. לא מצאתי בפסיקה מקרה הדומה במאפייניו העיקריים לענייננו.

7. בת"פ 55753-07-15 מדינת ישראל נגד דוד ארזקני ואח' (פורסם בנבו לנאשמים 2 ו4 ביום 13.09.16 ולנאשם 5 ביום 07.03.17), הנאשם 1 שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כשוטר במשטרת ישראל.

הנאשם 2 היה בעלים של משרד חקירות ושירותי מידע, והיה מאתר ומספק מידע ללקוחותיו תמורת תשלום. הנאשם 2 שילם לנאשם 1 כספים בסכומים של מאות שקלים בכל פעם, ובסך הכל כ- 4,000 ₪ וטובות הנאה נוספות.

הנאשם 4 שימש כקבלן-משנה לגביית מיסי ארנונה בעיריית תל אביב. הוא שילם לנאשם 1 וזה התלווה אליו לבוש במדימשטרה, לביצוע עיקולים. בנוסף, לבקשתו, הנאשם 1 חתם בדיעבד על 15 דוחות תפיסת מיטלטלין ויצר מצג של פעולת תפיסה כדין.

הנאשם 5 שוטר לשעבר, פנה לנאשם 1, לא יותר משלוש פעמים, וביקש ממנו לבדוק במאגרי המידע המשטריים ובמרשם הפלילי, ולהעביר לו מידע על אחרים, לרבות מידע על מרשם פלילי ופרטי בעלות רכב. בעקבות זאת, הנאשם 1 בדק במאגרי המידע המשטריים ובמרשם הפלילי והעביר לנאשם 5 מידע ופרטים מתוך מאגרים אלו. לאחר מסירת המידע, הנאשם 5 מסר לנאשם 1 סך של 600 ₪, וזאת כסיוע כלכלי בעקבות בקשתו של הנאשם 1, נוכח מצבו הכלכלי הקשה.

הנאשם 2 הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מתן שוחד (ריבוי עבירות) והשגת מידע

מהמרשם הפלילי (ריבוי עבירות). **הנאשם 4** הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר הטיעון, בעבירות של מתן שוחד ושימוש במסמך מזויף. **הנאשם 5** הורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מרמה והפרת אמונים בצוותא, ובעבירה של השגת מידע מהמרשם הפלילי.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם 2 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שלא בעבודות שירות ל- 15 חודשי מאסר בפועל, מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם 4 נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 9 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם למעשי הנאשם 5 נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר. וגזר על הנאשם 2, 8 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם 4, 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ועל הנאשם 5, 6 חודשי מאסר על תנאי.

בע"פ 3710/13 **הגוס טדלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.10.2013) דובר במערער שקשר קשר עם מתשאל ביחידת המסתננים ברשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים, לניצול מעמדו כעובד ציבור להנפקת אישורי שהייה לנתינים זרים בהיותם פליטים, בתמורה לתשלום כספי. במסגרת זאת, פנו אל המערער נתינים זרים הזקוקים לאשרת שהייה, המערער העביר את פרטיהם ל-א', והאחרון הנפיק להם אשרה. המערער ו-א' נהגו כך בשלושה מקרים, במהלך שנת 2011, והנפיקו אשרות שהייה לארבעה נתינים זרים, בתמורה לסכום כולל של 20,000 ₪, שחולק ביניהם.

בהסדר הטיעון שבין הצדדים הוסכם שהמדינה תעתור לעונש מאסר בפועל שלא יעלה על 10 חודשים, מאסר על תנאי, וקנס בסך 2,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי קבע

כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל-12 חודשי מאסר וגזר על המערער 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 2,000 ₪.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע-

"נראה כי בית המשפט המחוזי איזן נכונה בין הנסיבות לחומרה ולקולה בקביעת מתחם הענישה ועונשו של המערער בתוכו. במסגרת זאת, אוזכרו במפורש כלל הנסיבות המקלות שציין המערער בפניו. עיון בפסיקה מגלה כי בהשוואה למקרים דומים, נגזרו על נאשמים עונשים דומים וחמורים יותר מעונשו של המערער... על שותפו בביצוע העבירות הוטל עונש חמור משמעותית מזה שהוטל עליו - 15 חודשי מאסר בפועל."

בת"פ (רמ') 12177-06-15 **פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' יוסף צפאני** (פורסם בנבו, 08.12.16) הנאשם הורשע במתן שוחד לעובד הביטוח הלאומי, אותו הכיר מקודם, במטרה שסייע לו בצורה בלתי חוקית לקבל הכרה בנכות מתאונת עבודה. אותו עובד סייע לו לקבל את מבוקשו ואחר כך סייע גם לאשתו בעניין מסוים מול המל"ל, והנאשם נתן לו בתמורה 4,000 ₪.

בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם הינו מאסר בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל; ציין כי על

האחר, שהורשע בשתי עבירות של לקיחת שוחד ועבירה של מרמה והפרת אמונים, נגזרו 6 חודשי עבודות שירות; ובשל עיקרון אחידות הענישה, גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי.

בת"פ (רח') 3366-10-14 **פרקליטות מחוז מרכז נ' נפתלי גוטליב** (פורסם בנבו, 08.11.15) דובר בנאשם שביצע עבודות בניה ללא ההיתרים הדרושים. מפקח בניה מטעם הוועדה המקומית לתכנון ובניה הגיע אליו ומסר לו צו הפסקת עבודה. תחילה, פעל הנאשם על פי הצו, אולם אחר כך המשיך בבניה ללא היתר. לאחר זמן מה, מפקח הבניה פנה אליו וביקש להיפגש עימו לשיחה והם נפגשו. במהלך הפגישה אמר המפקח לנאשם כי הוא יודע על אי קיום הצו ועל חריגות הבניה והנאשם השיב לו כי הוא מבין שלשם כך הם נפגשים. בתגובה שאל האחר: "כמה זה שווה לי?" והנאשם השיב כי הגיע לפגישה על מנת "לסגור את המחיר", והשניים סיכמו על סכום של \$1000 אותו ישלם הנאשם בתמורה לאי דיווח על חריגות הבניה. בהמשך, הנאשם שילם למפקח את סכום השוחד שסוכם.

בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס משמעותי, וגזר על הנאשם שני חודשי מאסר בעבודות שירות.

בע"פ 6916/06 **ארמון אטיאס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.07) דובר במערער ששימש כמנהל נפת דרום במחלקת הפיקוח על הבניה בעיריית ירושלים, שבין היתר אוכפת את חוק התכנון והבניה. בנו היה הבעלים של חברה שהעניקה שירותים בתחום התכנון והבניה. נטען, כי בנו של המערער נתן שירותים בתחום התכנון והבניה וקידם את ענייניהם של לקוחותיו מול מחלקת הפיקוח, באמצעות ניצול קשריו עם המערער, ובמקביל, המערער ביקש לקדם את עסקיו של בנו ולסייע לו בעבודתו. במספר מקרים קיבל המערער שוחד מלקוחותיו של בנו בעבור מעורבותו בקידום ענייניהם במחלקה, שהתבטא בשכר שניתן לבנו עבור קידום ענייני לקוחותיו בעירייה. ובמספר מקרים הפר המערער אמונים, שעה שטיפל אישית בענייני לקוחות בנו והעניק להם יחס מועדף.

בית המשפט המחוזי גזר על המערער **7 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש.

8. באשר לנסיבות ביצוע עבירות השוחד של הנאשמים-

בפתח הדברים ראוי לציין ולהדגיש כי קצין המשטרה הוא שיזם את קבלת הכספים מהנאשמים. הוא זה שפנה אל כל אחד מהנאשמים בבקשה לסיוע כספי, בטענה לקשיים כלכליים, ובעקבות פניותיו כאמור כל אחד מהנאשמים נעתר לבקשתו ומסר לו סכומי כסף כמתואר.

הנאשם 1 נתן לקצין המשטרה, פעם אחת, מעטפה ובה ₪ 35,000 במזומן. מדובר בסכום כסף משמעותי, כשעובר לכך לא היו בין הנאשם 1 לקצין המשטרה יחסי חברות או קרבה.

לצד דברים אלה יש לציין, כי על פי עובדות כתב האישום, קצין המשטרה ביקש מהנאשם 1 את סכום הכסף האמור כהלוואה והתחייב להחזיר לו אותו "במהלך השנה הקרובה".

התביעה לא טענה כי הנאשם 1 נתן לקצין המשטרה שוחד בסך 35,000 ₪. בנסיבות, יש להניח לטובת הנאשם 1 שהשוחד שהוא נתן התבטא אך בעצם מתן ההלוואה של הסכום האמור, שאמנם גלומה בו טובת הנאה, אך היא פחותה משמעותית מטובת ההנאה הגלומה במתן סכום הכסף בלא צורך להחזירו.

במהלך התקופה שלאחר העברת הכסף לקצין המשטרה, הנאשם 1 השתמש בשירותיו של קצין המשטרה פעם אחר פעם, בעניינים שונים, כולל בנושא ביקורות האכיפה שהמשטרה ביצעה בעסקיו של הנאשם 1; בירורים בנוגע להידרשות מקורבו של הנאשם 1 למשטרה; ומסירת פרטים על אנשים שהגישו למשטרה תלונות על הקמת רעש מביתו של הנאשם.

הנאשם 2 נתן לקצין המשטרה כסף בשתי הזדמנויות, פעם 5,000 ₪ ופעם 3,000 ₪. על פי עובדות כתב האישום, עובר לכך היחסים בין הנאשם 2 לקצין המשטרה היו חבריים וקצין המשטרה היה משתף אותו בענייניו האישיים ובמצוקותיו הכלכליות. ומתן הכסף היה לבקשת קצין המשטרה, שסיפר לנאשם 2 על קשייו הכלכליים וביקש את עזרתו.

במהלך התקופה שלאחר העברת הכסף לקצין המשטרה, הנאשם 2 השתמש בשירותיו של קצין המשטרה בין היתר בקשר לעניינים הקשורים לעסקו של הנאשם 2.

הנאשם 3 נתן לקצין המשטרה, פעם אחת, לבקשתו, סכום של 5,000 ₪, לאחר שקצין המשטרה סיפר לו על קשייו הכלכליים וביקש ממנו סיוע כספי. וסוכם ביניהם שקצין המשטרה ישיב לו את הכסף כשירווח לו.

לאחר מתן הכסף כאמור, הנאשם 3 לא ביקש מקצין המשטרה דבר.

הנזק שנגרם ממעשי הנאשמים הינו הנזק הכללי הנגרם ממתן שוחד לעובד ציבור וכן הנזק הכרוך במסירת המידע שקצין המשטרה מסר לכל אחד מהנאשמים 1 ו-2.

יש להניח שהנאשמים עשו את מה שעשו מתוך אי הנוחות הכרוכה בסיטואציה בה קצין המשטרה ביקש מהם כסף, ומתוך הבנה שסירוב לבקשה עלול לפגוע בהם ומתן הכסף עשוי להועיל להם בעתיד.

מידת ההשפעה של קצין המשטרה על מעשה מתן הכסף של כל אחד מהנאשמים לו, משמעותית מאוד.

9. הסמכויות הנתונות לקצין משטרה האמון על אבטחה ורישוי עסקים, בנוגע לעסקים הנתונים לפיקוחו, הן משמעותיות, והחלטותיו יכולות להשפיע מאוד על בעלי העסקים. בעיר קטנה כמו אילת, הכח הנתון בידי קצין רישוי עסקים, בנוגע לבתי העסק בעיר, בולט עוד יותר. נתונים אלה פועלים בשני מישורים. מצד אחד, הם משווים למעשה של מתן שוחד לבעל תפקיד כזה מצד בעלי עסקים, חומרה מיוחדת, ומנגד, יש בהם כדי לתת מושג על הסיטואציה המורכבת בה עומד בעל עסק המתבקש לסייע כספית לאדם כזה.

10. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמתם של הנאשמים ובין העונש שיוטל על הנאשמים; ובהתחשב, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשמים 1 ו- 2 הוא 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל ואילו מתחם העונש ההולם למעשה עבירת השוחד של הנאשם 3 הוא בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, בעבודת שירות.

11. הנאשם 3 הורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. במהלך החקירה, הנאשמים 2 ו- 3 הוסעו יחד ברכב משטרתי ובהזדמנות זו הנאשם 3 ביקש מהנאשם 2 לשנות מגרסתו בחקירה ולמסור שהוא (הנאשם 3) סיפר לו רק שיש בכוונתו למסור כספים לשוטר ולא כפי שהנאשם 2 מסר בחקירתו, שהוא (הנאשם 3) סיפר לו שהוא מסר בפועל כסף לשוטר.

הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה זה של הנאשם 3 הם בין היתר, קיום הליכי חקירה ומשפט תקינים וגילוי האמת. בנסיבות, ובהתחשב בסיטואציה בה נאמרו הדברים, בכך שהם לא לוו באיומים או בהבטחות, ובכך שבסופו של דבר הנאשם עצמו הודה במעשהו וסדרי המשפט לא שובשו, הרי שמידת הפגיעה של מעשה הנאשם בערכים החברתיים האמורים הינה נמוכה.

מדיניות הענישה הנוהגת על מעשה העבירה בנסיבות כאמור הינה של ענישה מתונה.

נראה לי שמתחם העונש ההולם למעשה זה של הנאשם נע בין מאסר על תנאי לחודש-חודשיים מאסר בעבודת שירות.

12. היתרונות הגלומים במעשי השוחד למיניהם, למעורבים בהם, ברורים מאליהם. טבע הדברים הוא שעבירת השוחד מתבצעת במחשכים, בין המשוחד למשחד, וברוב המקרים אין לאיש מהם עניין לגלות את המעשים. צירוף הנתונים יוצר מצב מפתה בו ניתן להשיג רווחים משמעותיים, יחסית בקלות, תוך סיכון קטן להיתפס ולשלם מחיר. הדרך לאזן במידת מה את המשוואה השלילית הזו היא בהטלת ענישה מרתיעה.

13. במקומות ישוב קטנים, דוגמת העיר אילת, פרשיות פליליות כמו זו שכאן, מקבלות הד ציבורי רחב בעת

חשיפתן. יש להניח שגם העונשים שיוטלו על הנאשמים, יגיעו לידיעת הציבור. סוג העונש שבית המשפט מטיל וחומרתו, הם אמירה המעבירה מסר לציבור. גם את זה יש להביא בחשבון בעת גזירת דינם של הנאשמים.

14. בסופו של דבר העונש צריך לעמוד בהלימה לחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ולמידת אשמו של הנאשם.

באופן כללי, העונש ההולם מעשה של מתן שוחד לקצין משטרה, הוא מאסר בפועל, לתקופה משמעותית, מאחורי סורג ובריא. שכן, רק מאסר של ממש, בכלא, על הקלון והסטיגמה שבו, יכול, מבחינת טיבו הסגולי, לקיים הלימה לסרחון השוחד.

אלא שכאן אין המדובר במקרה קלאסי של שוחד, בו אזרח מחליט לשחד עובד ציבור על מנת לקבל ממנו טובת הנאה, אלא בהיענות הנאשמים להפצרות קצין המשטרה לסייע לו כספית. בהתחשב ביחסי הכוחות שבין הנאשמים - כבעלי עסקים בעיר קטנה - לקצין המשטרה - הממונה על האבטחה ורישוי העסקים בעיר - יש להניח שאין המדובר בהתקשרות ראשונית מתוך רצון חופשי מלא.

15. היחסים הפסולים של הנאשמים 1 ו- 2 עם קצין המשטרה, לא התמצו בפעולה של העברת הכספים מהם אליו. אחריה, היתה סדרת מעשים של כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 ושל קצין המשטרה, הנותנת למכלול ההתנהגות הפסולה של כל אחד מהם את גוון החומרה המסוים שלו.

סכום הכסף הגדול יחסית שהנאשם 1 נתן לקצין המשטרה, גם בהינתן שקצין המשטרה ביקש אותו כהלואה; העובדה שעובר למתן הכסף לא היו בין הנאשם 1 לקצין המשטרה יחסי חברות; תדירות הפניות של הנאשם 1 בבקשות לקצין המשטרה לאחר מתן הכסף; וטיב בקשותיו מקצין המשטרה; משווים להתנהגותו הכוללת של הנאשם 1 גוון של חומרה ממשית.

מעשי הנאשם 2, הם הבאים בתור מבחינת חומרתם היחסית. זאת בהתחשב, בסכומי הכסף שהוא נתן לקצין המשטרה; בעובדה שהיו שני אירועים של מתן כסף; ובתדירות וטיב פניותיו אל קצין המשטרה. לצד זה, יש להתחשב גם בעובדה שעובר למתן הכסף, שררו יחסי חברות בין הנאשם 2 לקצין המשטרה, ושחברות זו מרחפת גם מעל עצם מתן הכסף וגם מעל פניות הנאשם 2 לקצין המשטרה והיענותו של האחרון להן.

מעשה השוחד של הנאשם 3 הוא האחרון בסולם החומרה היחסית. זאת בהתחשב, בסכום הכסף שהוא נתן לקצין המשטרה; בחד פעמיות של המעשה; בכך שסוכם בינו לבין קצין המשטרה שהאחרון יחזיר לו את סכום הכסף שקיבל ממנו, כשירווח לו; ובכך שלאחר מתן הכסף לקצין המשטרה הוא לא ביקש מקצין המשטרה דבר.

16. מעשי הנאשמים התרחשו במהלך השנים 2011-2013. החקירה התקיימה בחודש יולי 2013. הנאשמים שיתפו פעולה בחקירתם, ועל פי מה שנמסר הם הודו במיוחס להם מיד.

כתב האישום הוגש רק בחודש יוני 2016. השיהוי בהגשת כתב האישום לא הוסבר דיו והתביעה, בטיעוניה בכתב לעונש, הסכימה שיש בו להצדיק מיתון ענישת הנאשמים, וטענה כי עמדתה העונשית לוקחת בחשבון את נסיבותיו המיוחדות של המקרה, כולל השיהוי בהגשת כתב האישום.

17. הנאשם 1 בן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים. רב סרן במילואים. משמש כמודיע נפגעים. נעדר עבר פלילי. תורם לחברה - כעולה מטיעוני בא כוחו לעונש ומהמכתבים שצורפו לטיעון לעונש בכתב. הוא הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו והביע עליהם צער ובושה.

הנאשם 2 בן 52, אב לשני ילדים קטנים בני 4.5 ו- 1.5. עברו הפלילי אינו מכביד והעבירות בהן הורשע אינן קשורות לעבירה בה הורשע בתיק זה. הוא הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו והתנצל עליהם.

הנאשם 3 בן 53, אב לחמישה, בהם תינוק כבן שנתיים וחצי. בעברו הרשעה בעבירת מתן שוחד, שנסיבותיה מיוחדות, עליה נדון למאסר על תנאי בלבד. הוא הודה בהזדמנות הראשונה והתנצל על מעשהו.

18. הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו כי כל אחד מהנאשמים מתאים לביצוע עבודות שירות ומצא להם כאלה.

19. בהתחשב במעשיו של כל אחד מהנאשמים; בעבירות הנובעות מהמעשים; בנסיבות מעשי העבירות; במידת אשמו של כל אחד מהנאשמים; במרכזיות אשמו של קצין המשטרה ובהשפעתו על ביצוע מעשי הנאשמים; בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות; בנסיבותיהם של הנאשמים; בנתונייהם; ביחסם אל מעשי העבירות שביצעו; בהודאתם במשטרה ובבית המשפט; בחרטה שהביעו; בעברם הפלילי של הנאשמים; בהשפעת העונש עליהם ועל משפחותיהם; ובהסדר הטיעון ובעמדת התביעה במסגרתו; הרי שהעונש שיוטל על הנאשמים יהיה קל מזה שככלל ראוי להטיל על אזרח שנתן שוחד לקצין משטרה.

בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, הדומות בקוויהן הכלליים, הרי שלמרות שהנאשמים לא פעלו יחד בביצוע העבירות, יש לשמור על פרופורציה מתאימה בין העונשים שיוטלו עליהם, בהתאם לחומרת מעשיהם ומידת אשמם.

20. נוכח כל האמור אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

א. 6 חודשי מאסר בפועל. שלושה חודשים מהם ישא הנאשם בעבודת שירות ושלושה חודשים בכלא. על הנאשם להתייצב לתחילת עבודות

השירות שלו ביום 03.09.17 שעה 10:00 בפני הממונה על עבודות השירות במתחם שב"ס שליד כלא באר שבע. על הנאשם להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 01.01.18 בשעה 10:00 בכלא "דקל" או בכלא אחר לפי החלטת שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת שוחד.

ג. קנס בסך ₪ 10,000 או 30 ימי מאסר תחתיו.

הנאשם 2

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את מאסרו בעבודת שירות. על הנאשם להתייצב לתחילת עבודת השירות שלו ביום 03.09.17 שעה 10:00 בפני הממונה על עבודות השירות במתחם שב"ס שליד כלא באר שבע.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת שוחד.

ג. קנס בסך ₪ 7,500 או 20 ימי מאסר תחתיו.

הנאשם 3

א. 4 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את מאסרו בעבודת שירות. הממונה על עבודות השירות המליץ שהנאשם יחל את עבודת השירות שלו ביום 22.10.17. הצדדים הסכימו שהנאשם 3 יוכל להתחיל את עבודת השירות שלו בחודש ינואר 2018. עקרונית, הסכמה זו מקובלת על בית המשפט, אלא שהדבר תלוי במציאת עבודת שירות לנאשם למועד זה. אם הממונה על עבודות השירות ימצא לנאשם 3 עבודת שירות למועד זה, הנאשם יחל את עבודת השירות שלו במועד שימליץ הממונה על עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות מתבקש להודיע לבית המשפט בתוך 30 יום, על ההתפתחויות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת שוחד.

ג. קנס בסך ₪ 5,000 או 15 ימי מאסר תחתיו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.